

Skarga wniesiona w dniu 29 marca 2005 r. przez Republikę Włoską przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-140/05)

(2005/C 132/64)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 29 marca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Republiki Włoskiej, reprezentowanej przez Antonia Cingolę, avvocato dello Stato, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

1. stwierdzenie nieważności pisma nr 00556 z dnia 21 stycznia 2005 r. dotyczącego Docup Cel 2 Toscana 2000-2006 (nr CCI 2000.IT.16.2.DO.001) — Przerwanie wniosku o płatność;
2. stwierdzenie nieważności pisma nr 00582 z dnia 24 stycznia 2005 r. dotyczącego Docup Lazio Cel 2 CCI nr 2000IT162DO009 (2000-2006) — Poświadczenie i deklaracja wydatków okresowych oraz wniosek o płatność (grudzień 2004 r.);
3. stwierdzenie nieważności pisma nr 00728 z dnia 26 stycznia 2005 r. dotyczącego POR Campania Cel 1 — 2000-2006 (nr CCI 1999 IT 16 1 PO 007) — Deklaracja wydatków okresowych i wniosek o płatność;
4. stwierdzenie nieważności pisma nr 00860 z dnia 31 stycznia 2005 r. dotyczącego POR Campania Cel 1 — 2000-2006 (nr CCI 1999 IT 16 1 PO 007) — Deklaracja wydatków okresowych i wniosek o płatność;
5. stwierdzenie nieważności pisma nr 02787 z dnia 21 marca 2005 r. dotyczącego Docup Liguria nr CCI 2000 IT 162 DO 006 — Poświadczenie deklaracji wydatków okresowych oraz wniosek o płatność (grudzień 2004 r.);
6. stwierdzenie nieważności pisma nr 02590 z dnia 16 marca 2005 r. dotyczącego Wyплаты dokonanej przez Komisję i odbiegającej od kwoty wnioskowanej. Ref. Docup Cel 2 Lazio 2000-2006;
7. stwierdzenie nieważności pisma nr 02594 z dnia 16 marca 2005 r. dotyczącego Wyплаты dokonanej przez Komisję i odbiegającej od kwoty wnioskowanej. Ref. Docup Toscana Cel 2 (nr CCI 2000.IT.16.2.DO.001);
8. stwierdzenie nieważności pisma nr 02855 z dnia 22 marca 2005 r. dotyczącego Wypłat dokonanych przez Komisję i

odbiegających od kwoty wnioskowanej. POR Campania (nr CCI 1999IT161PO007);

9. stwierdzenie nieważności wszystkich aktów związanych oraz stanowiących podstawę ww. pism;

10. obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Zarzuty i główne argumenty pokrywają się z tymi, które zostały powołane w sprawie T-345/04 Republika Włoska przeciwko Komisji (¹).

(¹) Dz.U. UE C 262, z 23.10.2004, str. 55.

Skarga wniesiona w dniu 12 kwietnia 2005 r. przez Pabla Muñiza przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-144/05)

(2005/C 132/65)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 12 kwietnia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Pabla Muñiza zamieszkałego w Brukseli (Belgia), reprezentowanego przez B. Dehand-schuttera, adwokata, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- 1) stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 3 lutego 2005 r. w zakresie, w jakim odmawia ona udzielenia pełnego dostępu do dokumentów, których dotyczy wniosek skarżącego;
- 2) stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 3 lutego 2005 r. w zakresie, w jakim odmawia ona udzielenia częściowego dostępu do dokumentów, których dotyczy wniosek;
- 3) obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżący jest adwokatem specjalizującym się w doradzaniu klientom w sprawach dotyczących należności celnych. W celu udzielenia jak najlepszej porady swoim klientom w dniu 13 października 2004 r. skarżący złożył wniosek do Komisji o udzielenie dostępu do protokołu z wrześniowego spotkania Sekcji Nomenklatury Taryfowej i Statystycznej Komitetu Kodeksu Celnego oraz do pewnych dokumentów TAXUD. Na wniosek ten udzielono w dniu 1 grudnia 2004 r. odpowiedzi odmownej na podstawie art. 4 ust. 3 rozporządzenia 1049/2001. W dniu 15 grudnia 2004 r. skarżący wniósł o ponowne rozpatrzenie pierwotnej decyzji. Zaskarżona decyzja została wydana wskutek tego wniosku i potwierdziła poprzednią decyzję o odmowie udzielenia dostępu.

Skarżący twierdzi, że zaskarżona decyzja narusza art. 4 ust. 3 rozporządzenia 1049/2001. Według skarżącego, przedstawione przyczyny odmowy udzielenia dostępu, a mianowicie, iż ujawnienie wnioskowanych dokumentów poważnie naruszyłyoby

proces podejmowania decyzji przez Komisję, nie stanowi przekonującego uzasadnienia na podstawie tego przepisu. Skarżący podnosi również w tym samym kontekście, iż zaskarżona decyzja została błędnie uzasadniona poprzez odwołanie do kategorii dokumentów zamiast poprzez ocenę treści każdego z wnioskowanych dokumentów.

Ponadto skarżący uważa, że został naruszony art. 4 ust. 6 tego rozporządzenia poprzez odmowę przez Komisję udzielenia nawet częściowego dostępu do wnioskowanych dokumentów. Skarżący twierdzi również, że zaskarżona decyzja stanowi obejście art. 2 ust. 1 tego rozporządzenia prowadząc do systematycznej odmowy ujawniania dokumentów wewnętrznych jedynie na tej podstawie, iż dane akta nie są zamknięte.

Wreszcie skarżący uważa, że interes publiczny polegający na potrzebie lepszego zrozumienia przez zainteresowane strony decyzji podejmowanych w zakresie klasyfikacji taryfowych uzasadnia ujawnienie wnioskowanych dokumentów.